

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

23 päivänä maaliskuuta 2023*

Muutoksenhaku – Henkilöstö – Työpaikkakiusaaminen – Lääkärintlausunnot – Perusteettomat poissaolot – Palkkaus – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – 11 a artikla – Eturistiriita – 21 a artikla – Ilmeisen lainvastainen määräys – 23 artikla – Lakien ja järjestysmääräysten noudattaminen – Kurinpitomenettely – Viraltapano – Viraltapanon peruuttaminen – Uusi kurinpitomenettely – Uusi viraltapano

Asiassa C-640/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 23.11.2020,

PV, edustajanaan D. Birkenmaier, Rechtsanwalt,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinhään aluksi T. S. Bohr, B. Mongin ja A.-C. Simon, sittemmin T. S. Bohr ja A.-C. Simon,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, varapresidentti L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. G. Xuereb, A. Kumin ja I. Ziemele,

julkisasiamies: P. Pikamäe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.9.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 PV vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 30.1.2020 antaman tuomion PV v. komissio (T-786/16 ja T-224/18, ei julkaistu, EU:T:2020:17; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi PV:n nostamat kanteet, joissa vaadittiin
  - asiassa T-786/16 pääasiallisesti kumoamaan PV:tä koskevat arviointikertomukset vuosilta 2014–2016; 31.5., 5.7., 31.7. ja 15.9.2016 tehdyt Euroopan komission tulkkauksen pääosaston pääjohtajan päätökset, jotka koskevat PV:n palkasta tehtyjä vähennyksiä; 28.11.2016 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylättiin PV:n palkasta tehtyjä vähennyksiä koskevista 31.5. ja 5.7.2016 tehdyistä päätöksistä tehdyt valitukset; 21.6.2016 päivätyn henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (jäljempänä PMO) ennakoilmoituskirjeen, jossa PV:lle ilmoitettiin, että hänellä oli 33 593,88 euron suuruinen velka; 11.7.2016 tehdyn PMO:n päätöksen keskeyttää PV:n palkan maksaminen 1.7.2016 alkaen, tulkkauksen pääosaston pääjohtajan 31.7.2016 päivätyn ilmoituksen, jossa kerrottiin aikomuksesta pitää PV:n poissaoloja ajanjaksoilla 2.6.–31.7.2016 luvattomina poissaoloina ja tehdä hänen palkastaan vastaavat vähennykset; 21.9.2016 päivätyn PMO:n ennakoilmoituskirjeen, jossa PV:lle ilmoitettiin, että hänellä oli 42 704,74 euron suuruinen velka; 17.1.2017 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylättiin näistä toimista tehty valitus; 26.7.2016 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla PV erotettiin virastaan; 2.2.2017 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä tätä viraltapanopäätöstä koskeva valitus; 20.7.2017 päivätyn velkomiskirjeen ja 29.11.2017 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä tästä kirjeestä ja kurinpitomenettelystä CMS 13/087 tehty valitus, ja
  - toissijaisesti kumoamaan 27.6. ja 10.10.2014 päivätyt lääkärinlausunnot; 16.7., 18.7., 8.8., 4.9. ja 4.12.2014, 4.2., 13.4., 4.6., 11.8., 14.10. ja 4.12.2015, 5.2., 22.3., 18.4., 3.6., 30.6. ja 25.7.2016 päivätyt asiantuntijalääkärin lausunnot; 23.10.2014, 20.1., 20.3. ja 30.7.2015 sekä 15.3. ja 18.5.2016 tehdyt päätökset hylätä avustamispyynnöt; 9.2., 30.3., 5.5., 24.6., 1.10. ja 12.11.2015, 15.1. ja 22.4.2016 tehdyt tulkkauksen pääosaston pääjohtajan päätökset, jotka koskevat PV:n palkasta tehtyjä vähennyksiä; nimittävän viranomaisen päätökset hylätä palkasta tehtyjä vähennyksiä koskevista päätöksistä tehdyt valitukset; 10.3., 11.5., 10.6., 11.8., 13.11. ja 9.12.2015 sekä 18.7.2016 päivätyt velkoja koskevat kirjeet; 12.3., 11.8. ja 13.10.2015 sekä 7.6. ja 21.9.2016 tehdyt nimittävän viranomaisen päätökset hylätä vuosia 2013–2015 koskevista arviointimenettelyistä tehdyt valitukset sekä 14.7.2016 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä 16.3. ja 17.3.2016 tapahtuneita PV:n luvattomia poissaoloja koskeva valitus
  - asiassa T-224/18 toteamaan, että PV oli työpaikkakiusaamisen uhri, ja
  - kumoamaan kurinpitomenettelyn CMS 17/025; 2.5.2018 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä kyseisen menettelyn aloittamispäätöksestä tehty valitus; 23.10.2017 ja 16.3.2018 päivätyt henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston sähköpostit, joissa PV:tä kehoitettiin laatimaan itsearviointinsa palvelusvuosilta 2016 ja 2017; 16.3. ja 1.6.2018 tehdyt nimittävän viranomaisen päätökset hylätä näistä sähköposteista tehdyt valitukset; 24.7.2017 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen PV:n viraltapanon peruuttamisesta; 15.1.2018 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä kyseisestä PV:n viraltapanon peruuttamista koskevasta päätöksestä tehty valitus; 12.9.2017 tehdyn PMO:n päätöksen, joka koski PV:n ja komission keskinäisten saatavien kuittaamista; 9.3.2018 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä kyseistä velkojen kuittaamista koskevasta

päätöksestä tehty valitus ja 13.10.2017 tehdyn tulkkauksen pääosaston pääjohtajan päätöksen keskeyttää PV:n palkanmaksu 1.10.2017 lukien

- asioissa T-786/16 ja T-224/18 maksamaan korvausta PV:lle väitetysti aiheutuneista aineellisista ja aineettomista vahingoista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin niitä sovelletaan käsiteltävään asiaan (jäljempänä henkilöstösäännöt), 1 e artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Työtehtävissä toimiville virkamiehille on järjestettävä sellaiset asianmukaiset terveys- ja turvallisuusnormit täyttävät työolot, jotka ovat vähintään saman tasoiset kuin perustamissopimuksen mukaisesti näillä aloilla hyväksytyihin toimenpiteisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset.”

- 3 Henkilöstösääntöjen 11 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Ellei jäljempänä toisin säädetä, virkamies ei tehtäviään hoitaessaan saa käsitellä sellaista asiaa, johon liittyy suoraan tai välillisesti tämän riippumattomuuden mahdollisesti vaarantava henkilökohtainen, erityisesti perheeseen liittyvä tai taloudellinen etu.

2. Virkamiehen, jonka käsiteltäväksi tulee edellä 1 kohdassa tarkoitettu asia, on ilmoitettava tästä viipymättä nimittävälle viranomaiselle. Tämä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja voi myös vapauttaa virkamiehen velvollisuuksistaan kyseisen asian käsittelyssä.”

- 4 Henkilöstösääntöjen 12 a artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Virkamiehen on pidättäydyttävä kaikenlaisesta työpaikkakiusaamisesta ja sukupuolisesta häirinnästä.

2. Toimielin ei saa aiheuttaa haittaa virkamiehelle, joka on joutunut työpaikkakiusaamisen tai sukupuolisen häirinnän uhriksi. Toimielin ei saa aiheuttaa haittaa virkamiehelle, joka on esittänyt näyttöä työpaikkakiusaamisesta tai sukupuolisesta häirinnästä, edellyttäen, että virkamies on toiminut rehellisesti.

3. ”Työpaikkakiusaamisella’ tarkoitetaan kaikenlaista pysyvää, toistuvaa tai järjestelmällistä sopimatonta käytöstä, joka ilmenee tahallisissa puheissa, teoissa, eleissä ja kirjoituksissa ja joka loukkaa henkilön persoonaa, ihmisarvoa taikka fyysistä tai henkistä koskemattomuutta.”

- 5 Henkilöstösääntöjen 21 a artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos virkamiehelle on annettu määräys, jonka kyseinen virkamies katsoo olevan sääntöjenvastainen tai jonka täytäntöönpanon hän arvioi aiheuttavan vakavaa haittaa, hänen on ilmoitettava tästä esimiehelleen, jonka, jos ilmoitus on tehty kirjallisesti, on myös vastattava kirjallisesti. Jos esimies vahvistaa määräyksen, mutta virkamies katsoo, ettei vahvistus ole kohtuullinen vastaus esitetyn sääntöjenvastaisuuden tai haitan perusteisiin, hänen on saatettava asia kirjallisesti lähinnä ylemmän esimiehen ratkaistavaksi, ellei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu. Jos tämä vahvistaa määräyksen kirjallisesti, virkamiehen on pantava se täytäntöön, paitsi jos määräys on selvästi laiton tai se ei täytä voimassa olevia turvallisuusnormeja.

2. Jos esimies katsoo, ettei määräyksen täytäntöönpanoa voida siirtää, virkamiehen on pantava se täytäntöön, paitsi jos määräys on selvästi laitton tai se ei täytä voimassa olevia turvallisuusnormeja. Esimiehen on virkamiehen pyynnöstä annettava tämänkaltainen määräys kirjallisesti.”
- 6 Henkilöstösääntöjen 23 artiklan ensimmäisessä kohdassa täsmennetään seuraavaa:
”Virkamiehen nauttimat erioikeudet ja vapaudet myönnetään ainoastaan unionin edun vuoksi. Ellei erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan määräyksistä muuta johdu, virkamiehet eivät ole vapautettuja henkilökohtaisista velvollisuuksistaan eivätkä voimassa olevien lakien ja järjestysmääräysten noudattamisesta.”
- 7 Henkilöstösääntöjen 24 artiklan sanamuoto on seuraava:
”Unioni avustaa virkamiestä erityisesti oikeudellisissa toimenpiteissä sellaista henkilöä vastaan, joka uhkaa, loukkaa, solvaa tai herjaa virkamiestä tai hänen perheensä jäsentä tai hyökkää heitä vastaan tai vahingoittaa heidän omaisuuttaan virkamiehen aseman tai tehtävän vuoksi.
Ne korvaavat yhteisvastuullisesti tapauksissa aiheutuneet vahingot sillä edellytyksellä, että virkamies ei ole tahallisesti tai törkeästi tuottamuksesta aiheuttanut vahinkoja eikä voi saada korvausta vahingonaiheuttajalta.”
- 8 Henkilöstösääntöjen 25 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa säädetään seuraavaa:
”Virkamies voi tehdä hakemuksia näiden henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä.
Virkamiehelle vastaiset päätökset on perusteltava.”
- 9 Henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:
”1. Virkamiehellä, joka osoittaa, ettei ole sairauden tai tapaturman vuoksi voinut hoitaa tehtäviään, on täysi oikeus sairaslomaa.
Asianomaisen virkamiehen on mahdollisimman pian ilmoitettava toimielimelleen kykenemättömydestään hoitaa tehtäviään sekä samanaikaisesti ilmoitettava senhetkinen osoitteensa. Hänen on toimitettava lääkärintodistus, jos hän on poissa yli kolme päivää. – – Ellei todistusta ole lähetetty määräajassa, poissaoloa pidetään luvattomana, paitsi jos lähettämättä jättäminen johtuu virkamiehestä riippumattomista syistä.
Sairaslomalla oleva virkamies voidaan koska tahansa velvoittaa osallistumaan toimielimen järjestämään lääkärintarkastukseen. Jos tarkastusta ei voida tehdä virkamiehestä johtuvista syistä, poissaolo katsotaan luvattomaksi siitä päivästä alkaen, jolloin lääkärintarkastus oli tarkoitus tehdä.
Jos tarkastuksen tuloksena todetaan, että virkamies kykenee hoitamaan tehtäviään, hänen poissaolonsa katsotaan perusteettomaksi tarkastuspäivästä alkaen, jollei seuraavasta alakohdasta muuta johdu.
Jos virkamies katsoo, että nimittävän viranomaisen järjestämän lääkärintarkastuksen päätelmät ovat lääketieteellisesti perusteettomia, hän tai hänen nimissään toimiva lääkäri voi kahden työpäivän kuluessa pyytää toimielimestä riippumattoman lääkärin lausuntoa.

--

3. Edellä 1 ja 2 kohdan nojalla perusteettomana pidettävä poissaolo vähennetään tarvittaessa asianomaisen virkamiehen vuosilomapäivistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kurinpitomenettelyjä koskevien sääntöjen soveltamista. Siinä tapauksessa, että virkamiehellä ei ole enää jäljellä loma-oikeutta, hän menettää palkkaetuuden vastaavalta jaksolta.”

10 Henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 6 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asianomainen virkamies saa yhden kerran viiden päivän kuluessa kurinpitolautakunnan muodostamisesta jäävätä yhden lautakunnan jäsenen. Toimielin saa myös jäävätä yhden lautakunnan jäsenen.

Lautakunnan jäsenet voivat samassa määräajassa pyytää, että heidät vapautetaan tehtävästä perustellusta syystä, ja eturistiriitatilanteessa heidän on luovuttava jäsenyydestään.

--”

Asian tausta

11 Asian tausta on selostettu valituksenalaisen tuomion 1–33 kohdassa. Se voidaan tämän oikeudenkäynnin tarpeita varten tiivistää seuraavalla tavalla.

12 PV, joka oli Euroopan unionin virkamies 16.7.2007 alkaen, työskenteli 30.9.2009 saakka komission työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston palveluksessa.

13 PV katsoi joutuneensa työpaikkakiusaamisen uhriksi ja teki 5.8.2009 henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla avustamispyynnön. Tämä menettely päätettiin 9.6.2010 komission tutkinta- ja kurinpitotoimiston suorittaman tutkimuksen päätteeksi kyseisen toimiston todettua, että henkilöstösääntöjen 12 a artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset sille, että tiettyä toimintaa voidaan pitää työpaikkakiusaamisena, eivät täyttyneet. PV siirrettiin työskentelemään komission budjettipääosastolle 1.10.2009.

14 PV nimitettiin 1.4.2013 tulkkauksen pääosaston talousarvio- ja varainhallinnosta vastaavaan yksikköön.

15 Kyseisen yksikön johtaja teki 12.11.2013 PV:tä koskevan kurinpitokantelun ja vetosi käyttäytymisongelmiin, voimassa olevien menettelyjen soveltamatta jättämiseen ja puutteellisen suoriutumiseen.

16 PV ei saapunut työpaikalleen 8.5.2014–31.7.2016, koska hän katsoi joutuneensa työpaikkakiusaamisen uhriksi.

17 Komission asiantuntijalääkäri antoi 27.6. ja 10.10.2014 lääkärinlausunnot, joiden mukaan PV kykeni palaamaan töihin. Tämän jälkeen PV kutsuttiin tarkastusluonteisiin lääkärintarkastuksiin ja hän jätti noudattamatta kutsuja.

18 Koska tulkkauksen pääosaston pääjohtaja piti PV:n poissaoloja perusteettomina, hän teki useita PV:n palkanpidätyksiä koskevia päätöksiä.

- 19 PV esitti 23.12.2014 toisen avustamispyynnön henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla. Nimittävä viranomaisena päätti 12.3.2015 tekemällään päätöksellä, ettei ollut olemassa viitteitä minkäänlaisesta PV:hen kohdistuneesta työpaikkakiusaamisesta, ja totesi, ettei kiireellisiä uudelleensijoittamista koskevia toimenpiteitä ollut näin ollen perusteltua soveltaa.
- 20 Komissio aloitti 10.7.2015 PV:tä koskevan kurinpitomenettelyn CMS 13/087 tehtävien hoitamiseen liittyvän toistuvan niskoittelun, epäasianmukaisen käytöksen ja perusteettomien poissaolojen vuoksi.
- 21 Tulkkauksen pääosaston pääjohtaja katsoi 31.5. ja 5.7.2016 tehdyissä päätöksissä, että PV:n poissaolot ajanjaksoilla 5.2.–31.3.2016 ja 4.4.–31.5.2016 olivat sääntöjenvastaisia, ja päätti toteuttaa pidätyksiä PV:n palkasta. PV:n näistä päätöksistä tekemät valitukset hylättiin 28.11.2016 tehdyllä nimittävän viranomaisen päätöksellä.
- 22 PMO päätti 11.7.2016 tekemällään päätöksellä keskeyttää PV:n palkan maksamisen 1.7.2016 alkaen. Nimittävä viranomaisena hylkäsi PV:n tästä päätöksestä tekemän valituksen 17.1.2017 tekemällään päätöksellä.
- 23 Kurinpitomenettelyn CMS 13/087 johdosta 26.7.2016 tehdyllä nimittävän viranomaisen päätöksellä PV erotettiin virastaan 1.8.2016 alkaen (jäljempänä 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös). PV teki tästä päätöksestä valituksen, joka hylättiin nimittävän viranomaisen 2.2.2017 tekemällä päätöksellä.
- 24 Tulkkauksen pääosaston pääjohtaja ilmoitti PV:lle 31.7.2016 päivätyllä kirjeellä aikomuksestaan katsoa, että tämän poissaolot ajanjaksolla 2.6.–31.7.2016 olivat sääntöjenvastaisia, ja tehdä niitä vastaavat vähennykset tämän palkasta. Nimittävä viranomaisena hylkäsi 17.1.2017 tekemällään päätöksellä PV:n tästä kirjeestä tekemän valituksen.
- 25 PMO ilmoitti 21.9.2016 päivätyllä ennakoilmoituskirjeellä PV:lle, että tämä oli komissiolle velkaa 42 704,74 euroa, mikä vastasi hänen perusteettomia poissaolojaan. Nimittävä viranomaisena hylkäsi PV:n tästä päätöksestä tekemän valituksen 17.1.2017 tekemällään päätöksellä.
- 26 24.7.2017 nimittävä viranomaisena peruutti 26.7.2016 tehdyn viraltapanopäätöksen, ja henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston pääjohtaja ilmoitti PV:lle kirjeellä, että hänet otettaisiin 16.9.2017 takaisin palvelukseen tulkkauksen pääosaston tieto- ja konferenssijärjestelmistä vastaavaan yksikköön. Nimittävä viranomaisena hylkäsi 15.1.2018 tekemällään päätöksellä valituksen, jonka PV teki viraltapanon peruuttamisesta koskevasta päätöksestä.
- 27 PMO:n johtaja kuittasi 12.9.2017 päivätyllä kirjeellä PV:lle tämän viraltapanon ajalta maksamatta olevat määrät ja tämän velat komissiolle, minkä johdosta PV:lle maksettiin 9 550 euroa. Nimittävä viranomaisena hylkäsi 9.3.2018 tekemällään päätöksellä PV:n tästä kuittauksesta tekemän valituksen.
- 28 PV:lle ilmoitettiin 20.9.2017, että hänen poissaolonsa 16.9.2017 lähtien katsottiin sääntöjenvastaisiksi.
- 29 Komissio aloitti 6.10.2017 kurinpitomenettelyn CMS 17/025 samoin perustein kuin kurinpitomenettelyn CMS 13/087. Nimittävä viranomaisena hylkäsi 2.5.2018 tekemällään päätöksellä PV:n tekemän valituksen uuden kurinpitomenettelyn aloittamisesta.

- 30 Tulkkauksen pääosaston pääjohtaja teki 13.10.2017 päätöksen PV:n palkanmaksun lopettamisesta 1.10.2017 alkaen.
- 31 PV:tä kehoitettiin 15.11.2017 päivätyllä sähköpostiviestillä osallistumaan arviointikierrokselle FP 2016. Nimittävä viranomainen hylkäsi 16.3.2018 tekemällä päätöksellä PV:n tästä kehotuksesta tekemän valituksen.
- 32 PV:tä kehoitettiin 22.2.2018 päivätyllä sähköpostiviestillä osallistumaan arviointikierrokselle FP 2017. Nimittävä viranomainen hylkäsi PV:n tästä kehotuksesta tekemän valituksen 20.6.2018 tekemällään päätöksellä.
- 33 Komissio erotti PV:n virastaan kurinpitomenettelyn CMS 17/025 johdosta 21.10.2019 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 21.10.2019 tehty viraltapanopäätös). Tämä viraltapano tuli voimaan 1.11.2019.

Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne ja valituksenalainen tuomio

- 34 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin myönnettyä PV:lle oikeusavun tämä nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.12.2017 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-786/16 ja jossa vaadittiin ensiksi edellä 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen toimien kumoamista. Toiseksi PV vaati, että komissio veloitetaan maksamaan 889 000 euroa korvauksena väitetystä henkisestä kärsimyksestä ja 132 828,67 euroa korvauksena väitetystä aineellisesta vahingosta.
- 35 PV vetosi kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen, jotka perustuivat pääasiallisesti ensinnäkin henkilöstösääntöjen 12 a artiklan rikkomiseen, toiseksi henkilöstösääntöjen 21 a ja 23 artiklan rikkomiseen, kolmanneksi huolenpitovelvollisuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen ja henkilöstösääntöjen 24 artiklan rikkomiseen, neljänneksi henkilöstösääntöjen 59 ja 60 artiklan rikkomiseen sekä viidenneksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan rikkomiseen.
- 36 PV nosti 11.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-224/18 ja jossa vaadittiin ensiksi, että unionin yleinen tuomioistuin toteaa PV:n joutuneen työpaikkakiusaamisen uhriksi, toiseksi, että edellä 1 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettut riidanalaiset toimet kumotaan sekä kolmanneksi, että komissio veloitetaan maksamaan ensisijaisesti 98 000 euroa korvauksena väitetystä henkisestä kärsimyksestä ja 23 190,44 euroa korvauksena väitetystä aineellisesta vahingosta, ja toissijaisesti 7 612,87 euroa korvauksena väitetystä aineellisesta vahingosta.
- 37 PV vetosi tämän kanteen tueksi seitsemään kanneperusteeseen, jotka perustuivat pääasiallisesti ensiksi henkilöstösääntöjen 12 a artiklan rikkomiseen, toiseksi henkilöstösääntöjen 21 a ja 23 artiklan rikkomiseen, kolmanneksi henkilöstösääntöjen 11 a artiklan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, neljänneksi huolenpitovelvollisuuden periaatteen loukkaamiseen, viidenneksi sen periaatteen loukkaamiseen, joka koskee sopimusveloitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kun vastasuoritus viivästyy, ja laillisuusperiaatteen loukkaamiseen, kuudenneksi ne bis in idem -periaatteen loukkaamiseen ja seitsemänneksi perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.

- 38 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla PV:n nostamat kanteet kokonaisuudessaan.
- 39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin kyseisen tuomion 67–130 kohdassa, että PV:n vaatimukset, jotka koskevat sitä, että unionin yleinen tuomioistuin toteaa hänen joutuneen työpaikkakiusaamisen uhriksi, sekä vaatimukset kumota erityisesti 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös, kurinpitomenettely CMS 13/087 ja kurinpitomenettely CMS 17/025 sekä päätökset, joiden kumoamista hän vaati toissijaisesti asiassa T-786/16, on jätettävä tutkimatta.
- 40 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi saman tuomion 131 ja 132 kohdassa, että asiassa T-786/16 esitettyä viidettä kanneperustetta ja asiassa T-224/18 esitettyä kuudetta ja seitsemättä kanneperustetta ei ollut tarpeen tutkia, koska kyseisiin kanneperusteisiin vedottiin tutkimatta jätettyjen ensimmäisen ja toisen kurinpitomenettelyn kumoamista koskevien vaatimusten tueksi.
- 41 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 135–248 kohdassa muut kanneperusteet.
- 42 Se katsoi tältä osin yhtäältä kyseisen tuomion 173 kohdassa, ettei PV työpaikkakiusaamisena pitämää toimintaa ollut näytetty toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla.
- 43 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi mainitun tuomion 177–241 kohdassa PV:n väitteet, jotka koskivat henkilöstösääntöjen 11 a, 21 a, 23, 24, 59 ja 60 artiklan rikkomista sekä laillisuusperiaatteen, huolenpitovelvollisuuden periaatteen ja sen periaatteen loukkaamista, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy.
- 44 Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi saman tuomion 249–255 kohdassa PV:n korvausvaatimukset, koska ne perustuivat lähinnä väitteisiin kumoamiskanteen kohteena olevien päätösten lainvastaisuudesta eikä PV ollut näyttänyt sitä toteen.

Asianosaisten vaatimukset

- 45 PV vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
  - ratkaisee asian ja
  - velvoittaa komission korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 46 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa PV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 47 PV vetoaa valituksensa tueksi kymmeneen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen koskee SEUT 72 ja SEUT 270 artiklan ja henkilöstösääntöjen 23 artiklan rikkomista; toinen SEU 4 artiklan, perusoikeuskirjan 41 artiklan ja henkilöstösääntöjen 11 a artiklan rikkomista; kolmas fraus omnia corrumpit -periaatteen loukkaamista ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan virheellistä soveltamista; neljäs perusoikeuskirjan 1, 3, 4, 31 ja 41 artiklan sekä henkilöstösääntöjen 1 e ja 12 a artiklan rikkomista; viides henkilöstösääntöjen 59 artiklan virheellistä tulkintaa ja komission sisäisen päätöksen noudattamatta jättämistä; kuudes sen periaatteen, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kun vastasuoritus viivästyy, loukkaamista; seitsemäs perusoikeuskirjan 41 artiklan ja henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomista; kahdeksas tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla; yhdeksäs perusoikeuskirjan 15 artiklan rikkomista ja kymmenes kanteen ulkopuolisesta seikasta lausumista koskevan kiellon noudattamatta jättämistä.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 48 PV arvostelee ensimmäisessä valitusperusteessaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 184 ja 185 kohdassa tekemää arviointia hänen argumenteistaan, jotka koskevat henkilöstösääntöjen 21 a ja 23 artiklan rikkomista.
- 49 Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa, että työpaikkakiusaaminen tai asiakirjojen vääristely voidaan osoittaa ainoastaan langettavalla tuomiolla eikä tutkintamääräyksellä ole merkitystä sen selvittämisessä, onko tällaisia tekoja tapahtunut.
- 50 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuin rikkoi PV:n mukaan SEUT 270 artiklaa todetessaan mainitun tuomion 185 kohdassa, että virkamiehen ja toimielimen välistä työsuhdetta säännellään yksinomaan henkilöstösäännöissä, vaikka muilla oikeuslähteillä, erityisesti sen jäsenvaltion rikosoikeudella, jonka alueella asianomainen työntekijä työskentelee, on merkitystä. Näin ollen kaikki sellaiset työpaikkakiusaamisen, julkisten asiakirjojen vääristelyn ja korruption kaltaiset Belgian rikoslain nojalla rangaistavaksi säädetty rikokset, joihin työntekijä on syyllistynyt, merkitsevät myös henkilöstösääntöjen 23 artiklan rikkomista. Belgialaisen tutkintatuomarin PV:n useista virkamiehistä tekemien rikosilmoitusten perusteella antamalla määräyksillä voidaan osoittaa tällaisten rikosten tapahtuneen. PV:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi myös SEU 2 artiklaa ja SEUT 67 artiklan 3 kohtaa, kun se ei ottanut huomioon näiden tuomioistuinratkaisujen perusteena olevaa näyttöä.
- 51 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon sivuuttamalla useita ratkaisevia seikkoja. Unionin yleinen tuomioistuin ei ensinnäkään ottanut huomioon belgialaisen tutkintatuomarin määräyksiä kuulemistilaisuuden järjestämisestä tietyille komission virkamiehille, jotka osallistuivat tiettyjen riidanalaisten toimien antamiseen, vaikka nämä määräykset annettiin sellaisen menettelyjärjestelmän nojalla, joka osoittaa, että näitä henkilöitä epäillään väitetyistä rikoksista. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi tämän jälkeen pitänyt ottaa huomioon se, että belgialainen tutkintatuomari takavarikoi 19.8.2018 kurinpitomenettelyn CMS 17/025 asiakirja-aineiston todisteeksi julkisten asiakirjojen

vääristelyrikoksesta. Lopuksi unionin yleisen tuomioistuimen olisi tullut soveltaa *fraus omnia corrumpit* -periaatetta 15.9.2016 tehdyssä palkanpidätystä koskevassa päätöksessä olevan väärän allekirjoituksen perusteella.

- 52 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa, että komissio esitti istunnossa PV:n sitä kiistämättä, että belgialaiset tuomioistuimet velvoittivat PV:n maksamaan komission asiantuntijalääkärille 25 000 euron suuruisen korvauksen. PV:tä ei nimittäin veloitettu maksamaan tällaista korvaussummaa. Sitä vastoin tribunal correctionnel de Bruxelles (Brysselin rikostuomioistuin, Belgia) totesi PV:n mukaan, että komission asiantuntijalääkärää koskevaa suoraa haastetta ei voitu ottaa tutkittavaksi, ja velvoitti PV:n maksamaan 440 euron suuruisen oikeudenkäyntikorvauksen.
- 53 Komissio katsoo, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi

- 54 Ensinnäkin on todettava oikeudellisesta virheestä, jonka PV väittää rasittavan valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa olevaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamusta, että PV moittii unionin yleistä tuomioistuinta yhtäältä siitä, että se katsoi, että työpaikkakiusaaminen tai asiakirjojen vääristely voidaan osoittaa ainoastaan langettavalla tuomiolla, ja toisaalta siitä, että se katsoi, että tutkintamääräyksellä ei ole merkitystä sen selvittämisessä, onko tällaisia tekoja tapahtunut.
- 55 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisessä 184 kohdassa perustellusti, että toimilla, joissa ei todeta lopullisesti asiakirjojen vääristelynä tai työpaikkakiusaamisena pidettäviä tekoja, ei voida niiden luonteen vuoksi sellaisinaan näyttää toteen kyseisiä tekoja.
- 56 Toiseksi PV:n väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa, että tutkintamääräyksellä ei ole merkitystä työpaikkakiusaamisen tai asiakirjojen vääristelyn osoittamisessa, perustuu kyseisen 184 kohdan virheelliseen tulkintaan.
- 57 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin katsoi, kun se totesi mainitussa 184 kohdassa, että belgialaiset tuomioistuimet eivät luonnehtineet PV:n työpaikkakiusaamisena tai asiakirjojen vääristelynä pitämää toimintaa sellaisiksi teoksi eivätkä antaneet niiden perusteella langettavaa tuomiota, että niiden rikostutkintamenettelyssä annettujen määräysten, joihin PV vetoaa, perusteella sellaisinaan ei voida näyttää toteen kyseisiä tekoja, eivätkä ne siis olleet ratkaisevia kyseisessä arvioinnissa, ilman, että se kuitenkin totesi niiden olevan merkityksettömiä.
- 58 Näin ollen PV:n argumentaatio, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen samassa 184 kohdassa, on perusteeton.
- 59 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa tekemästä SEUT 270 artiklan tulkinnasta, jossa se totesi kyseisen artiklan perusteella, että kansallisella lainsäädännöllä ei ole merkitystä tutkittaessa PV:n henkilöstösääntöjen 21 a ja 23 artiklan rikkomista koskevia argumentteja, on todettava, että SEUT 270 artiklassa määrätään, että unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista unionin ja sen henkilöstön väliset riidat henkilöstösäännöistä ja unionin muuta henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehdoista johtuvien rajoituksien ja edellytyksien.

- 60 Kyseisestä säännöksestä seuraa, että unionin virkamiehen tai toimihenkilön ja sen toimielimen, johon hän kuuluu, välinen oikeusriita, joka on saanut alkunsa asianomaisen henkilön ja toimielimen välisestä palvelussuhteesta, kuuluu unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, OH (Lainkäyttöllinen koskemattomuus), C-758/19, EU:C:2021:603, 24 ja 34 kohta).
- 61 SEUT 270 artiklan sanamuodosta ei sitä vastoin mitenkään ilmene, että virkamiehen ja toimielimen, jonka palveluksessa hän on, välistä työsuhdetta säänneltäisiin yksinomaan henkilöstösäännöissä.
- 62 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 62–71 kohdassa, virkamiehen ja toimielimen väliseen työsuhteeseen sovelletaan muita unionin oikeuden primaarioikeuden ja johdetun oikeuden säännöksiä.
- 63 Toisaalta henkilöstösääntöjen tietyissä säännöksissä viitataan jäsenvaltioiden kansalliseen oikeuteen.
- 64 Tämä koskee erityisesti henkilöstösääntöjen 21 a ja 23 artiklaa, joihin PV vetosi kumoamiskanteidensa tueksi.
- 65 Henkilöstösääntöjen 23 artiklan, joka koskee virkamiesten erioikeuksia ja vapauksia, ensimmäisessä kohdassa täsmennetään, että virkamiehet eivät ole vapautettuja voimassa olevien lakien ja järjestysmääräysten noudattamisesta. Tästä säännöksestä käy näin ollen ilmi, että virkamiesten on noudatettava asemapaikkanaan olevien jäsenvaltioiden antamia kaikkia sen alueella oleskelevia henkilöitä velvoittavia lakeja, joihin sisältyy kyseisen jäsenvaltion rikoslainsäädäntö.
- 66 Samoin henkilöstösääntöjen 21 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että virkamiehen ei tarvitse panna täytäntöön määräystä, joka on selvästi laitton tai ei täytä voimassa olevia turvallisuusnormeja. Kyseisessä säännöksessä, luettuna yhdessä henkilöstösääntöjen 23 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, annetaan siten virkamiehelle mahdollisuus kieltäytyä panemasta täytäntöön saamaansa määräystä vetoamalla asemapaikkanaan olevan jäsenvaltion rikoslainsäädännön rikkomiseen, johon tämän määräyksen täytäntöönpano johtaisi.
- 67 Näistä seikoista seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa, että virkamiehen ja toimielimen välistä työsuhdetta säännellään yksinomaan henkilöstösäännöissä, ja katsoi siten SEUT 270 artiklan perusteella, että kansallisella rikosoikeudella ei ole merkitystä.
- 68 Vaikka unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelut olisivat joltain osin unionin oikeuden vastaisia, valitus on kuitenkin hylättävä, jos tuomiolauselman tueksi on sellaisia muita oikeudellisia perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu (tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 165 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 69 Tältä osin on todettava, että henkilöstösääntöjen 21 a artiklassa annetaan virkamiehelle mahdollisuus kieltäytyä panemasta täytäntöön määräystä, jos se on selvästi laitton tai ei täytä voimassa olevia turvallisuusnormeja.

- 70 Tästä seuraa, että mainittuun säännökseen ei voida vedota sellaisen kanteen tueksi, jossa vaaditaan kumoamaan päätöksiä, jotka eivät ole seurausta siitä, että virkamies on kieltäytynyt noudattamasta hänelle annettua määräystä.
- 71 On todettava, että käsiteltävässä asiassa ainoatakaan päätöksistä, jotka on riitautettu asioissa T-786/16 ja T-224/18, ei ole annettu sen seurauksena, että PV olisi kieltäytynyt panemasta täytäntöön määräystä.
- 72 Henkilöstösääntöjen 23 artiklan rikkomista koskevasta argumentista on todettava, että pelkkä väite, jonka mukaan riidanalaisten päätösten tekemiseen osallistuneet virkamiehet ovat syyllistyneet rikoksiin ja on aloitettu näitä tekoja koskevia rikostutkintoja, joiden yhteydessä kyseisiä virkamiehiä on kuultu, ei riitä osoittamaan, että näitä päätöksiä tehtäessä on syyllistytty tällaisiin rikoksiin. Koska valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa käsitelty PV:n argumentaatio perustuu tällaisiin perusteettomiin väitteisiin, se olisi joka tapauksessa ollut hylättävä perusteettomana.
- 73 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen kyseisessä 185 kohdassa tekemää oikeudellista virhettä koskeva argumentaatio on hylättävä tehottomana.
- 74 PV:n väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin jätti noudattamatta SEU 2 artiklaa ja SEUT 67 artiklan 3 kohtaa jättäessään ottamatta huomioon belgialaisen tutkintatuomarin antamien määräysten perustana olevan näytön, johon PV vetosi, on riittävää todeta, että kyseisten määräysten tarkoituksena tai vaikutuksena ei ole määrittää unionin tuomioistuinten suorittamaa tosiseikkojen ja selvitysaineiston arviointia koskevia sääntöjä.
- 75 Kolmanneksi PV:n väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ”otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla jättämällä ne huomioimatta”, on todettava, että PV:n ensimmäisessä valitusperusteessaan esittämä argumentaatio koskee valituksenalaisen tuomion 184 ja 185 kohtaa, mutta unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt kyseisessä 185 kohdassa tosiseikkoja koskevia toteamuksia, joten PV:n väite, joka koskee tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla, on ymmärrettävä siten, että sen tarkoituksena on riitauttaa kyseisen tuomion 184 kohdassa todetut tosiseikat.
- 76 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi mainitussa 184 kohdassa muun muassa, että belgialainen kansallinen tuomioistuin ei luonnehtinut PV:n työpaikkakiusaamisena tai asiakirjojen vääristelynä pitämää toimintaa sellaisiksi teoksi eikä antaneet niiden perusteella langettavaa tuomiota. Se totesi myös, että PV:n belgialaisille tuomioistuimille tekemät rikosilmoitukset johtivat rikostutkintoihin.
- 77 Tältä osin on palautettava mieleen, että SEUT 256 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutoksenhaku rajoittuu oikeuskysymyksiin. Ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on siis toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston sekä arvioimaan sitä ja selvitysaineistoa. Tosiseikaston ja selvitysaineiston arvioiminen ei näin ollen ole, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhakuasiassa harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 21.10.2021, parlamentti v. UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 78 Selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, jos ilman uutta selvitysaineistoa on selvää, että olemassa olevaa selvitysaineistoa on arvioitu ilmeisen virheellisesti. Tämän selvitysaineiston huomioon ottamisen vääristyneellä tavalla on kuitenkin ilmeistä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tosiseikastoa ja selvitystä. Lisäksi silloin, kun valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, sen on ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla (tuomio 27.2.2020, Liettua v. komissio, C-79/19 P, EU:C:2020:129, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 79 Tämä oikeuskäytännön perusteella unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa esittämät tosiseikkoja koskevat toteamukset voitaisiin kyseenalaistaa ainoastaan silloin, jos osoitettaisiin, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitettyistä asiakirjoista käy selvästi ilmi, että kyseiset toteamukset ovat virheellisiä.
- 80 PV vetoaa tältä osin ensiksi useisiin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiinsä asiakirjoihin, joita unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon.
- 81 On totta, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa tekemät tosiseikkoja koskevat toteamukset perustuvat siihen, että PV:n belgialaisille tuomioistuimille tekemät rikosilmoitukset johtivat rikostutkintojen aloittamiseen kahden cour d'appel de Bruxellesin (Brysselin ylioikeus, Belgia) syytteenpanoja käsittelevän jaoston antaman tuomion ja toisen belgialaisen tuomioistuimen antaman tuomion perusteella.
- 82 Koska PV kuitenkin tyytyy ainoastaan luettelemaan asiakirjat, joita unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut, hän ei osoita, että niiden perusteella voitaisiin saattaa kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion 184 kohdassa tekemä arviointi, jonka mukaan belgialainen tuomioistuin ei luonnehtinut PV:n työpaikkakiusaamisena tai asiakirjojen vääristelyä pitämää toimintaa sellaisiksi teoksi eikä antanut niiden perusteella langettavaa tuomiota.
- 83 Seuraavaksi on todettava siitä, että komission unionin yleisessä tuomioistuimessa järjestetyssä istunnossa esittämät seikat otettiin väitetysti huomioon vääristyneellä tavalla, että vaikka oletettaisiin, että unionin yleinen tuomioistuin olisi todennut virheellisesti, että komissio esitti tässä istunnossa belgialaisten tuomioistuinten velvoittaneen PV:n maksamaan komission asiantuntijalääkärille 25 000 euroa korvauksena, vaikka PV:n oli todellisuudessa maksettava vain 440 euron suuruinen summa, tällaisen virheen perusteella ei joka tapauksessa voida asettaa kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa tekemää arviointia, joka on kerrattu edellä 76 kohdassa. Kyseinen argumentti on näin ollen hylättävä tehottomana.
- 84 Lopuksi PV:n väitteestä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia, oliko 15.9.2016 tehdyssä palkanpidätystä koskevassa päätöksessä olevan väitetysti väärän allekirjoituksen perusteella sovellettava fraus omnia corrumpit -periaatetta, on riittävää palauttaa mieleen, että unionin tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen arvioimaan ainoastaan sitä oikeudellista ratkaisua, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt perusteista ja perusteluista, joista siinä on lausuttu Näin ollen asianosaisella ei ole oikeutta esittää ensi kertaa vasta unionin tuomioistuimessa perusteita ja perusteluja, joihin hän ei ole unionin yleisessä tuomioistuimessa vedonnut (tuomio 18.3.2021, Pometon v. komissio, C-440/19 P, EU:C:2021:214, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 85 Käsiteltävässä tapauksessa PV vetosi ensimmäisessä oikeusasteessa fraus omnia corrumpit -periaatteeseen ainoastaan kurinpitomenettelyn CMS 17/025 kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi, joten tämän periaatteen loukkaamista koskeva väite on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee muita ensimmäisessä valitusperusteessa tarkoitettuja riidanalaisia toimia, kuten 15.9.2016 tehtyä palkanpidätystä koskevaa päätöstä.
- 86 Kurinpitomenettelyn CMS 17/025 osalta on todettava, että koska unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa, että kyseisen kurinpitomenettelyn kumoamista koskevat vaatimukset on jätettävä tutkimatta, eikä PV riitauttanut tätä arviointia valituksessaan, unionin yleistä tuomioistuinta ei voida pätevästi moittia siitä, että se ei tutkinut kyseisten vaatimusten arvioinnin yhteydessä fraus omnia corrumpit -periaatteen loukkaamista koskevaa argumentaatiota, joten PV:n argumentaatio, jonka mukaan kyseisen periaatteen väitetystä rikkomisesta ei lausuttu, on hylättävä perusteettomana.
- 87 Tästä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 88 PV väittää toisessa valitusperusteessaan yhtäältä, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa tekemä toteamus, jonka mukaan belgialainen kansallinen tuomioistuin ei luonnehtinut PV:n työpaikkakiusaamisena tai asiakirjojen vääristelynä pitämää toimintaa sellaisiksi teoksi eikä antanut niiden perusteella langettavaa tuomiota, perustuu komission toteuttamaan tutkintamenettelyn järjestelmälliseen ”sabotaasiin”, mikä rikkoo PV:n oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. PV:n mukaan kyseinen toimielin käytti väärin toiminnallista koskemattomuuttaan kieltäytyessään vastoin SEU 4 artiklassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta järjestelmällisesti antamasta lupaa tutkintatuomarin toteuttamalle virkamiesten kuulemiselle, vaikka kyse ei ollut julkisen vallan käyttämisestä. PV:n mukaan komissio ja tietyt sen virkamiehet lisäksi puuttuivat Belgian viranomaisten rikostutkintamenettelyihin SEUT 72 artiklan, henkilöstösääntöjen 23 artiklan ja niiden oikeuksien vastaisesti, jotka perusoikeuskirjan 41 artiklassa annetaan PV:lle näiden rikosmenettelyjen asianomistajana.
- 89 Toisaalta PV väittää, että unionin yleinen tuomioistuin otti asiakirja-aineiston huomioon vääristyneellä tavalla hylätessään valituksenalaisen tuomion 192 kohdassa väitteen henkilöstösääntöjen 11 a artiklan rikkomisesta sillä perusteella, että PV:n tekemä rikosilmoitus nimittävän viranomaisen jäsenistä, joiden tehtävänä on häntä koskevien päätösten tekeminen, ei riittänyt asettamaan kyseisiä henkilöitä eturistiriitatilanteeseen, vaikka useat PV:n tekemät rikosilmoitukset johtivat rikostutkintamenettelyjen aloittamiseen. PV:n mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta tämän seikan perusteella, että kyseiset nimittävän viranomaisen jäsenet olivat eturistiriitatilanteessa kurinpitomenettelyssä CMS 17/025 sekä tehtäessä 21.10.2019 tehtyä viraltapanopäätöstä. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen olisi PV:n mukaan pitänyt todeta perusoikeuskirjan 41 artiklan, henkilöstösääntöjen 11 a artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 6 artiklan 5 kohdan rikkominen.
- 90 Komission mukaan toinen valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 91 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan komissio olisi järjestelmällisesti käyttänyt väärin toiminnallista koskemattomuutta ja puuttunut Belgiassa tapahtuvaan rikostutkintaan, on todettava, että PV väitti unionin yleisessä tuomioistuimessa ainoastaan, että sitä, että komission entinen pääsihteeri vastusti tiettyjen riidanalaisten toimien antamiseen osallistuneen henkilön kuulemista, voidaan pitää vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaamisena.
- 92 Tämä väite on siten jätettävä tutkimatta edellä 84 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti siltä osin kuin se perustuu muihin väitettyihin kuulemisesta kieltäytymisiin ja väitettyihin rikostutkintoihin puuttumisiin Belgiassa.
- 93 On todettava argumentaatiosta, jonka mukaan vilpittömän yhteistyön periaatetta on loukattu, koska komission entinen pääsihteeri vastusti tiettyjen riidanalaisten toimien antamiseen osallistuneen henkilön kuulemista, että valituksenalaisen tuomion 184 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ainoastaan todetaan, että belgialainen tuomioistuin ei luonnehtinut PV:n työpaikkakiusaamisena tai asiakirjojen vääristelynä pitämää toimintaa sellaisiksi teoksi eikä antanut niiden perusteella langettavaa tuomiota. Tällaiseen toteamukseen ei sisälly kyseisen vastustamisen lainmukaisuuden arviointia, joten on todettava, että PV:n argumentaatio perustuu kyseisen valituksenalaisessa tuomiossa olevan virkkeen virheelliseen tulkintaan, ja se on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 94 Toiseksi on todettava unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 192 kohdassa väitetysti tekemistä virheistä, että PV:n argumentaatio, joka koskee henkilöstösääntöjen 11 a artiklan rikkomista, liittyy kurinpitomenettelyyn CMS 17/025 ja 21.10.2019 tehtyyn viraltapanopäätökseen.
- 95 Kuten edellä 86 kohdassa on todettu, unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut kyseisen kurinpitomenettelyn kumoamista koskevia vaatimuksia tutkittavaksi eikä PV riitauttanut kyseistä arviointia valituksessaan. PV:n asioissa T-786/16 ja T-224/18 nostamissa kanteissa esittämät vaatimukset eivät myöskään koske 21.10.2019 tehtyä viraltapanopäätöstä.
- 96 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion 192 kohdassa väitetysti tekemää oikeudellista virhettä koskeva argumentaatio on tehoton.
- 97 Tästä seuraa, että toinen valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 98 PV väittää kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin ”otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla jättämällä ne huomioimatta” ja laiminlöi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan mukaista perusteluvollisuuttaan, kun se ei tarkastellut fraus omnia corrumpit -periaatteen soveltamista kurinpitomenettelyyn CMS 17/025 sen vuoksi, että kyseisessä menettelyssä käytettiin päätöstä, jossa oli väärä allekirjoitus.

- 99 PV:n mukaan unionin yleisen tuomioistuimen oli kumottava hallinnollinen tutkimus, kurinpitomenettely CMS 17/025 ja useita PV:n palkkaa koskevia päätöksiä kyseisen periaatteen tarkastelun perusteella.
- 100 Komissio väittää, että kolmas valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 101 On muistutettava, että edellä 84 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan muutoksenhaun yhteydessä asianosaisella ei ole oikeutta esittää ensi kertaa vasta unionin tuomioistuimessa perusteita ja perusteluja, joihin hän ei ole unionin yleisessä tuomioistuimessa vedonnut.
- 102 Käsiteltävässä tapauksessa PV vetosi ensimmäisessä oikeusasteessa fraus omnia corrumpit -periaatteeseen ainoastaan kurinpitomenettelyn CMS 17/025 osalta. Kolmas valitusperuste on näin ollen jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä moititaan unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei se soveltanut mainittua periaatetta PV:n palkkaa koskeviin päätöksiin.
- 103 Kurinpitomenettelystä CMS 17/025 on todettava, että – kuten edellä 86 kohdassa on esitetty –, unionin yleinen tuomioistuin jätti valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa kyseisen menettelyn kumoamista koskevat vaatimukset tutkimatta, eikä tätä arviointia riitautettu valituksessa. Näin ollen unionin yleistä tuomioistuinta ei voida pätevästi moittaa siitä, ettei se lausunut fraus omnia corrumpit -periaatteen soveltamista koskevasta asiakysymyksestä. PV:n väite, jonka mukaan fraus omnia corrumpit -periaatteen soveltamisesta ei lausuttu, on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 104 Tästä seuraa, että kolmas valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Viides valitusperuste

- 105 Viidennessä valitusperusteessaan, joka jakautuu pääasiallisesti kolmeen osaan ja joka on tutkittava neljänneksi, PV väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä hylätessään hänen argumentaationsa, joka koski henkilöstösääntöjen 59 artiklan rikkomista ja sitä, että komissio käytti vääristeltyjä asiakirjoja.

Viidennen valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten lausumat

- 106 Viidennen valitusperusteen toisessa osassa, joka on syytä tutkia ensimmäiseksi, PV väittää, että unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja teki oikeudellisia virheitä arvioidessaan valituksenalaisen tuomion 112–116 kohdassa argumentaatiota, jonka mukaan se, että komissio käytti vääristeltyjä asiakirjoja, jotka olivat toimielimen asiantuntijalääkäriin antamia lääkäriinlausuntoja, merkitsee sitä, että riidanalaiset toimet ovat mitättömiä.

- 107 PV:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ensiksi voinut pätevästi todeta kyseisen tuomion 114 kohdassa, että se, että tiettyjen poissaololausuntojen otsikkona oli ”lääkärintarkastus”, johtui huolimattomuutena pidettävästä kirjoitusvirheestä. PV väittää, että kun otetaan huomioon komission asiantuntijalääkäriin antamien lääkärintarkastuslausekkeiden määrä, kyse ei voi olla huolimattomuudesta. Kyseisen lääkäriin toimintaa on päinvastoin pidettävä tahallisenä.
- 108 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen todetessaan kyseisessä 114 kohdassa, että tätä kirjoitusvirhettä selitettiin ja että se oikaistiin myöhemmin. PV väittää, että kyseessä olevia lääkärintarkastuslausekkeitä ei oikaistu, joten väitetty lainvastaisuus jatkuu. Hänen mukaansa unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään täsmentänyt, millä tavoin kyseisiä lääkärintarkastuslausekkeitä oikaistiin.
- 109 Tämä oikeudellinen virhe johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 115 ja 116 kohdassa virheellisesti, että väitetyt lainvastaisuudet eivät olleet riittävän ilmeisiä ja vakavia, jotta riidanalaiset toimet olisi voitu todeta mitättömiksi.
- 110 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan kyseisen tuomion 114 kohdassa, että asiantuntijalääkäriin antama poissaololausunto ei ole PV:lle vastainen toimi ja että tällaista lausuntoa ei voida riitauttaa henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan viidennen alakohdan mukaisessa riippumattoman lääkäriin lausuntoa koskevassa menettelyssä. Kyseisessä säännöksessä asetetut kaksi edellytystä eli lääkärintarkastuksen päätelmien olemassaolo ja kyseisten päätelmien lääketieteellinen perusteettomuus täyttyvät asiantuntijalääkäriin riidanalaisten lääkärintarkastuslausekkeiden sekä poissaololausuntojen osalta. Kyseiset toimet on näin ollen kumottava, koska asiantuntijalääkäri hylkäsi PV:n esittämät riippumattomasta lausuntoa koskevaa menettelyä koskevat pyynnot perusteettomasti.
- 111 Komissio väittää, että viidennen valitusperusteen toinen osa on hylättävä.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 112 Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa väitetysti tekemistä oikeudellisista virheistä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja ”kannekelpoisia toimia” ovat muodostaan riippumatta kaikki toimielinten toteuttamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus olla sitovia oikeusvaikutuksia (tuomio 6.10.2019, Tognoli ym. v. parlamentti, C-431/20 P, EU:C:2021:807, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 113 Unionin tuomioistuin on myös täsmentänyt, että menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla on tarkoitus valmistella useita vaiheita sisältävän menettelyn yhteydessä lopullista päätöstä, eivät lähtökohtaisesti ole toimia, joista voidaan nostaa kumoamiskanne (tuomio 6.10.2019, Tognoli ym. v. parlamentti, C-431/20 P, EU:C:2021:807, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 114 Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa, käsiteltävässä tapauksessa asiantuntijalääkäriin poissaololausunnot ovat menettelyn kuluessa toteutettuja toimenpiteitä, joilla ei ole itsenäisiä oikeusvaikutuksia ja jotka voidaan tarvittaessa riitauttaa kanteissa, jotka nostetaan niiden perusteella tehdyistä päätöksistä.

- 115 Tästä seuraa, että PV:n väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan kyseisessä 114 kohdassa, että poissaololausunto ei ole virkamiehelle vastainen toimi, on hylättävä perusteettomana.
- 116 Lisäksi on todettava, että koska edellä esitetystä ilmenee, että poissaololausunnot eivät ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia, PV:n henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan viidennen alakohdan rikkomista koskeva argumentti on joka tapauksessa hylättävä tehottomana.
- 117 Sama koskee muita oikeudellisia virheitä, joihin PV vetoaa viidennen valitusperusteen toisessa osassa.
- 118 Vaikka oletettaisiin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa katsoessaan, että tiettyihin poissaololausuntoihin vaikuttavaa kirjoitusvirhettä oli selkiytetty ja oikaistu, on todettava yhtäältä, että kyseiset poissaololausunnot eivät ole sellaisinaan SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia, ja toisaalta, että tällaisen virheen perusteella ei voida kyseisiin poissaololausuntoihin liittyen annettujen riidanalaisten toimien osalta asettaa kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion 115 kohdassa tekemää toteamusta, jonka mukaan näiden toimien mitättömäksi toteamisen edellyttämä näyttöä ja vakavuutta koskeva kynnys ei ylittynyt.
- 119 Viidennen valitusperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Viidennen valitusperusteen kolmas osa

– Asianosaisten lausumat

- 120 PV riitauttaa viidennen valitusperusteensa kolmannessa osassa valituksenalaisen tuomion 112 ja 113 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin PV:n mukaan totesi, että hänen vääristelyinä asiakirjoina pitämiään hallinnollisia päätöksiä koskeva luettelo puuttui. PV väittää yhtäältä toimittaneensa unionin yleiselle tuomioistuimelle luettelon päätöksistä, joiden kumoamista hän vaatii. Toisaalta PV:n mukaan jokaista hallinnollista päätöstä, joka koskee hylkäämistä tai joka on hänelle vastainen ja perustuu perusteettoman poissaolon toteamiseen, on pidettävä vääristelyinä asiakirjana, koska kaikki PV:n poissaolot on perusteltu työkyvyttömyystodistuksissa.
- 121 Komissio katsoo, että viidennen valitusperusteen kolmas osa on hylättävä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 122 Ensinnäkin PV:n argumentti, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin moitti häntä virheellisesti valituksenalaisen tuomion 112 ja 113 kohdassa siitä, että hän ei ollut toimittanut luetteloa vääristelyinä asiakirjoina pitämistään toimista, on hylättävä perusteettomana, koska se perustuu kyseisten kohtien virheelliseen tulkintaan.
- 123 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, että PV:n tehtävänä oli osoittaa kunkin riidanalaisen toimen osalta, kuinka komission väitetty vääristelyjen asiakirjojen käyttäminen aiheutti sen, että kyseistä toimea rasittaa sääntöjenvastaisuus, jonka vakavuus on niin ilmeinen, ettei sitä voida hyväksyä unionin oikeusjärjestyksessä. Se totesi

seuraavaksi kyseisen tuomion 113 kohdassa, että PV oli esittänyt ainoastaan tätä koskevia yleisluonteisia väitteitä, minkä johdosta se katsoi mainitun tuomion 115 kohdassa, että toimen mitättömäksi toteamisen edellyttämä ilmeisyyttä ja vakavuutta koskeva kynnyks ei ylittynyt.

- 124 Näin lausuaan unionin yleinen tuomioistuin totesi, että PV:n argumentaatiosta ei käynyt ilmi, että edellytetty ilmeisyyttä ja vakavuutta koskeva kynnyks oli ylittynyt, ilman, että se kuitenkaan käytti perusteena sitä, että PV ei toimittanut luetteloa vääristeltyinä asiakirjoina pitämistään toimista.
- 125 Toiseksi PV:n työkyvyttömyystodistusten sisältöä koskeva argumentaatio on edellä 77 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan jätettävä tutkimatta, koska sen kohteena on unionin yleisen tuomioistuimen suorittama tosiseikkojen arviointi, eikä PV vetoa tältä osin tosiseikkojen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla.
- 126 Viidennen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

Viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten lausumat

- 127 PV väittää viidennen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, joka on tutkittava kolmanneksi, ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla valituksenalaisen tuomion 226 kohdassa.
- 128 Unionin yleinen tuomioistuin totesi yhtäältä, että PV:llä ei ollut lääketieteellistä perustetta jättää saapumatta tarkastuksiin, vaikka PV:n poissaolojen perusteena olivat hänen hoitavan lääkärinsä antamat todistukset, joissa määrättiin välttämään kaikkia yhteyksiä hänen työympäristöönsä, johon komission valvontaa suorittava työterveysyksikkö kuuluu. PV:n mukaan kyseinen toimielin olisi lisäksi voinut järjestää lääkärintarkastuksen kotona, minkä se jätti tekemättä.
- 129 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon jättäessään toteamatta, että kahdeksan kutsua lääkärintarkastuksiin lähetettiin myöhässä ja PV sai ne kyseisen tarkastuspäivän jälkeen. Tästä seuraa, että valituksenalaisen tuomion 220 kohdassa oleva arviointi, jonka mukaan saapumatta jättäminen lukuisiin lääkärintarkastuksiin johtui PV:stä, on virheellinen näiden kahdeksan kutsun osalta.
- 130 Toiseksi 27.6. ja 10.10.2014 päivätyt lääkärinlausunnot, joiden mukaan PV saattoi palata työhön, perustuvat todennäköisesti tulkauksen pääosastolta saatuihin ohjeisiin ja niitä on näin ollen pidettävä aktiivisena osallistumisena PV:n työpaikkakiusaamiseen sekä ammattietiikkaa koskevien sääntöjen rikkomisena ja varovaisuusperiaatteen loukkaamisena.
- 131 PV:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta sääntöjenvastaisuudet, jotka rasittivat komission asiantuntijalääkärin antamia lausuntoja. Nämä lääkärinlausunnot ovat nimittäin vääristeltyjä asiakirjoja. Yhtäältä niissä todetaan, että PV:n poissaolot olivat perusteettomia, vaikka hän oli toimittanut hoitavan lääkärinsä antamat työkyvyttömyystodistukset. Toisaalta ne eivät perustuneet lääkärintarkastuksiin. PV:n mukaan lääkärintarkastuksen puuttumisesta seuraa se, että toteamus poissaolojen sääntöjenvastaisuudesta myöhempään ajankohtaan saakka on merkityksetön, koska tällainen toteamus ei perustu työkyvyn arviointiin.

132 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla jättäessään toteamatta, että riippumattomien lääkärien luetteloa, joka olisi laadittava henkilöstösääntöjen 59 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ei ole olemassa.

133 Komissio katsoo, että viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

134 Ensimmäiseksi on todettava, koska PV väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla tulkitessaan virheellisesti hänen hoitavan lääkärinsä antamia todistuksia, että vaikka todisteiden vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen voi merkitä sitä, että asiakirjaa tulkitaan tavalla, joka on ristiriidassa sen sisällön kanssa, tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen osoittamiseksi ei riitä, että osoitetaan, että kyseistä asiakirjaa voitiin tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt. Tätä varten on tarpeen osoittaa, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt selvästi mainitun asiakirjan kohtuullisen arvioinnin rajat erityisesti tulkitsemalla sitä sen sanamuodon vastaisesti (tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 139 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

135 Vaikka ei ole poissuljettua, että PV:n toimittamia lääkärintodistuksia, joissa määrättiin, kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 219 kohdassa, että PV:n on vältettävä ”kaikkia yhteyksiä työympäristöön – – toisen loppuunpalamisen välttämiseksi”, voidaan tulkita siten, että hänen hoitava lääkärinsä arvioi, että PV:n on jätettävä menemästä komission järjestämään lääkärintarkastukseen, unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan ylittänyt selvästi mainitun asiakirjan kohtuullisen arvioinnin rajoja katsoessaan kyseisessä 219 kohdassa, että työterveysyksikkö ei ole PV:n työympäristö ja näin ollen PV ei voi kyseisten todistusten perusteella kieltäytyä komission järjestämistä lääkärintarkastuksista.

136 Argumentaatio, jonka mukaan mainitut asiakirjat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, on siis hylättävä perusteettomana.

137 Toiseksi ne PV:n väitteet, joissa hän yhtäältä moittii komissiota siitä, että se ei järjestänyt lääkärintarkastusta hänen kotonaan, lähetti tietyt kutsut lääkärintutkimuksiin myöhässä ja antoi väitetysti tiettyjen lääkärinlausuntojen laatimista koskevia ohjeita komission asiantuntijalääkärille, ja joissa hän toisaalta vetoaa riippumattomien lääkärien luettelon puuttumiseen, on jätettävä tutkimatta edellä 84 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaisesti, koska PV ei esittänyt niitä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

138 Kolmanneksi on todettava, että koska valituksenalaisen tuomion 114 kohtaa, jonka mukaan asiantuntijalääkärin poissaololausunto ei ole virkamiehelle vastainen toimi, koskeva väite hylättiin edellä 115 kohdassa perusteettomana, poissaololausuntoja koskevat väitteet on joka tapauksessa hylättävä tehottomina.

139 Näin ollen viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa on osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

140 Viides valitusperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 141 PV väittää kuudennessa valitusperusteessaan ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin otti asiakirja-aineiston huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan valituksenalaisen tuomion 237 kohdassa, että hallinnollisen valituksen ja myöhemmän kanteen välistä vastaavuutta koskevaa sääntöä ei noudatettu kanneperusteessa, joka koski Belgian oikeuteen kuuluvan sen periaatteen loukkaamista, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kun vastasuoritus viivästyy, vaikka kyseiseen kanneperusteeseen vedottiin valituksessa R/413/17.
- 142 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan kyseisen tuomion 239 kohdassa, että Belgian oikeuteen kuuluvaa periaatetta, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy, ei sovellettu käsiteltävänä olleessa asiassa. PV väittää, että kyseistä periaatetta sovelletaan yleisesti vastavuoroisissa suhteissa.
- 143 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi PV:n mukaan mainitun tuomion 241 kohdassa argumentaation, jonka tueksi PV vetosi mainittuun periaatteeseen, ja ”vääristi” tapahtumien aikajärjestystä. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi saman tuomion 240 kohdassa, että PV vetosi perusteena kieltäytymiselle työstä tulkkauksen pääosastossa päätökseen, joka oli tehty kyseisen kieltäytymisen jälkeen, vaikka tapahtuma, johon PV vetosi tässä yhteydessä, edelsi mainittua kieltäytymistä.
- 144 Komissio väittää, että kuudes valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 145 Ensinnäkin on todettava oikeudellisesta virheestä, jonka unionin yleinen tuomioistuin väitetysti teki valituksenalaisen tuomion 239 kohdassa, että unionin yleinen tuomioistuin toimi perustellusti todetessaan kyseisessä 239 kohdassa, että Belgian oikeuteen kuuluvaa periaatetta, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy, ei sovelleta virkamiehen ja toimielimen välisissä suhteissa.
- 146 Virkamiehen ja toimielimen välinen työsuhde on nimittäin luonteeltaan henkilöstösääntöihin perustuva. Siihen sovelletaan näin ollen unionin oikeutta. Belgian oikeuteen kuuluva periaate, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy, on kuitenkin Belgian siviilioikeuden periaate, jota on PV:n mukaan tarkoitus soveltaa sopimussuhteisiin. Koska sovellettavissa unionin oikeussäännöissä ei ole nimenomaista viittausta, ei näin ollen voida katsoa, että tällaista periaatetta sovelletaan virkamiehen ja toimielimen väliseen työsuhteeseen.
- 147 Kyseinen argumentti on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 148 Toiseksi on todettava edellä esitetyn perusteella, että vaikka yhtäältä oletettaisiin, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut asiakirja-aineiston huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan, että PV ei vedonnut valituksessaan R/413/17 Belgian oikeuteen kuuluvan periaatteen, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy, loukkaamiseen, ja toisaalta oletettaisiin, että unionin yleinen tuomioistuin

olisi ”vääristänyt” tapahtumien aikajärjestystä, tällaisilla virheillä ei olisi ollut vaikutusta mainitun periaatteen loukkaamista koskevan kanneperusteen hylkäämiseen valituksenalaisen tuomion 241 kohdassa.

- 149 Näin ollen PV:n argumentaatio, joka koskee asiakirja-aineiston ja tapahtumien aikajärjestyksen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, on joka tapauksessa tehoton.
- 150 Tästä seuraa, että kuudes valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Seitsemäs valitusperuste

Asianosaistenlausumat

- 151 PV väittää seitsemännessä valitusperusteessaan yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin otti 21.9.2016 päivätyn PMO:n ennakoilmoituskirjeen huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa, että kyseisessä kirjeessä mainittu velkamäärä oli 42 704,74 euroa, vaikka ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-786/16 nostetun kanteen liitteenä olevasta taulukosta ilmenee, että kyseisen velan määrä oli 58 837,20 euroa.
- 152 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla jättäessään toteamatta, että olemattomia velkoja esittävä taulukko oli vilpillinen. PV väittää tältä osin, että PMO laiminlöi perusoikeuskirjan 41 artiklan ja henkilöstösääntöjen 25 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuutensa, kun se ei toimittanut kyseisten saatavien suorittamiseksi toteutettuja palkanpidätyksiä tukevia tositteita. Lisäksi 15.9.2016 tehdyssä palkanpidätystä koskevassa päätöksessä on PV:n mukaan väärä allekirjoitus, jonka perusteella unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt soveltaa *fraus omnia corrumpit* -periaatetta. Koska unionin yleinen tuomioistuin otti kyseiset asiakirjat ja tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, se teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 165 ja 206 kohdassa katsoessaan, että saatavat oli todettu sääntöjenmukaisesti, vaikka 58 837,20 euron kokonaisvelka perustui sääntöjenvastaisuuksiin.
- 153 PV vetoaa tältä osin myös puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen, koska hän ei voinut riitauttaa kyseisiä saatavia sen vuoksi, että PMO laiminlöi perusteluvelvollisuutensa.
- 154 Komissio väittää, että seitsemäs valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 155 Ensinnäkin on palautettava mieleen 21.9.2016 päivätyn PMO:n ennakoilmoituskirjeen väitetystä vääristyneellä tavalla huomioon ottamisesta, että edellä 134 kohdassa siteeratun oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka todisteiden vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen voi merkitä sitä, että asiakirjaa tulkitaan tavalla, joka on ristiriidassa sen sisällön kanssa, tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen osoittamiseksi ei riitä, että osoitetaan, että kyseistä asiakirjaa voitiin tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt. Tätä varten on tarpeen osoittaa, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt selvästi mainitun asiakirjan kohtuullisen arvioinnin rajat erityisesti tulkitsemalla sitä sen sanamuodon vastaisesti.

- 156 Käsiteltävässä asiassa 21.9.2016 päivätyssä PMO:n ennakoilmoituskirjeessä, joka liitettiin ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-786/16 nostettuun kanteeseen ja johon unionin yleinen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa, mainitaan 42 704,74 euron suuruinen velka. Lisäksi sama määrä mainitaan mainitun kirjeen liitteenä olevan taulukon, joka on liitetty myös ensimmäisessä oikeusasteessa nostettuun kanteeseen, sarakkeessa, jonka otsikko on ”jäljellä oleva määrä”.
- 157 Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa tekemä toteamus, jonka mukaan samassa kirjeessä mainittu velkamäärä olisi 42 704,74 euroa, ei ole ilmeisen virheellinen PV:n esittämän taulukon perusteella.
- 158 PV:n argumentti, jonka mukaan kyseinen taulukko otettiin huomioon vääristyneellä tavalla, on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 159 Toiseksi argumentit, jotka koskevat mainitun taulukon vilpillisyyttä ja PV:n puolustautumisoikeuksien loukkaamista, on jätettävä tutkimatta edellä 84 kohdassa mieleen palautetun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, koska niihin ei vedottu unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 160 PV:n väite, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt soveltaa *fraus omnia corrumpit* -periaatetta 15.9.2016 tehdyssä palkanpidätyspäätöksessä olevan väitetysti väärän allekirjoituksen perusteella, on edellä 84–86 kohdassa esitetyistä syistä hylättävä perusteettomana kurinpitomenettelyn CMS 17/025 osalta ja jätettävä tutkimatta muiden seitsemännessä valitusperusteessa tarkoitettujen riidanalaisten toimien osalta.
- 161 PV:n argumentaatio, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 165 ja 206 kohdassa väitetysti tekemää oikeudellista virhettä, joka perustuu PV:n seitsemännen valitusperusteen yhteydessä väittämään vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 162 Seitsemäs valitusperuste on näin ollen osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Neljäs valitusperuste

Asianosaitzen lausumat

- 163 Neljännessä valitusperusteessaan, joka on tutkittava seitsemänneksi, PV väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisen tuomion 6, 8, 17, 20, 54, 147, 162, 163, 164, 166, 173, 205, 206, 242 ja 246 kohdassa useita seikkoja huomioon vääristyneellä tavalla ja ”vääristeli” niitä, minkä perusteella se katsoi virheellisesti, ettei työpaikkakiusaamista ollut näytetty toteen.
- 164 PV moittii unionin yleistä tuomioistuinta ensinnäkin siitä, ettei se maininnut työpaikkakiusaamista, jonka kohteeksi hän väittää joutuneensa budjettipääosastossa heinäkuun 2010 ja joulukuun 2011 välisenä aikana ja joka on vahvistettu hänen psykiatrinsa asiantuntijalausunnoissa.

- 165 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon se, että henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosasto hyväksyi häirintäyhdyshenkilön, jonka puoleen PV kääntyi tulkkauksen pääosastossa työskennellessään, ehdottamat uudelleensijoittamista koskevat toimenpiteet ja suositteli niitä, sekä se, että tulkkauksen pääosasto kieltäytyi toteuttamasta niitä.
- 166 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan valituksenalaisen tuomion 242 kohdassa, että todistajat eivät vahvistaneet PV:hen kohdistunutta työpaikkakiusaamista koskevia tosiseikkoja, sellaisina kuin PV esitti ne kirjelmässään, vaikka PV esitti kahden entisen työtoverin todistajanlausunnot, jotka vahvistavat nämä tosiseikat.
- 167 Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin ”vääristeli” PV:n lausumia käyttäessään muun muassa kyseisen tuomion 6, 17, 20 ja 54 kohdassa ilmaisuja ”väittää” tai ”väitetty” hänen väitteidensä yhteydessä antaen näin ollen ymmärtää, että kyseiset väitteet olivat virheellisiä tai ne esitettiin vilpillisessä mielessä.
- 168 Sama koskee mainitun tuomion 166 kohdassa olevaa arviota, jonka mukaan tulkkauksen pääosastossa tapahtunutta työpaikkakiusaamista ei näytetty toteen.
- 169 Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin ”vääristi” PV:n mukaan hänen toimittamiensa lääkärinlausuntojen alaa katsoessaan saman tuomion 164 kohdassa, että kyseisten lääkärinlausuntojen perusteella ei voida todeta, että PV:n ongelmat johtuivat työpaikkakiusaamisesta.
- 170 Sama koskee valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa olevaa toteamusta, jonka mukaan PV ei ollut esittänyt näyttöä väitetystä tulkkauksen pääosastossa tapahtuneesta työpaikkakiusaamisesta.
- 171 Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin sivuutti PV:n mukaan tarkoituksellisesti muut työpaikkakiusaamista, jonka uhriksi PV väitti joutuneensa tulkkauksen pääosastossa, koskevan näytön, mukaan luettuna erään kyseessä olevan henkilön tunnustukset sekä belgialaisen tutkintatuomarin päätöksen pitää kyseistä henkilöä epäiltynä, joten kyseinen tuomioistuin katsoi virheellisesti tämän tuomion 173 kohdassa, että PV:n työpaikkakiusaamisena pitämää toimintaa ei ollut näytetty toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla.
- 172 Kyseisen tuomion 163 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että PV:n hoitavan lääkärin lääkärinlausuntojen perusteella ei sellaisinaan voitu todeta työpaikkakiusaamista, ja saman tuomion 206 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että PV ei ollut esittänyt ainoatakaan seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä hänen joutuneen työpaikkakiusaamisen uhriksi tulkinnan pääosastossa taikka päätellä, että riidanalaisten päätösten tekemiseen johtaneet perusteettomat poissaolot aiheutuivat tällaisesta väitetystä työpaikkakiusaamisesta, rasittaa PV:n mukaan myös tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla.
- 173 Seitsemänneksi PV:n mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa valituksenalaisen tuomion 8 ja 162 kohdassa huomioon se, että päätös hylätä PV:n valitus, joka koski pyydyistä uudelleensijoittamista koskevista toimenpiteistä kieltäytymistä, perustui tulkkauksen pääosaston tarkoitukselliseen tietojen salaamiseen, koska kyseinen pääosasto kieltäytyi toteuttamasta näitä uudelleensijoittamista koskevia toimenpiteitä ennen sisäisen tutkinnan kertomuksen, jossa todettiin, ettei työpaikkakiusaamista ollut tapahtunut, laatimista.

- 174 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan ilmeisen arviointivirheen todetessaan kyseisen tuomion 162 kohdassa, että 23.12.2014 tehdyn avustamispyynnön hylkäämispäätöksestä oli tullut lainvoimainen. Kiusaaminen merkitsee nimittäin jatkuvasti ilmenevää häirintää eikä se siis välttämättä pääty avustamispyynnön hylkäämispäätöksen tekopäivänä.
- 175 Kahdeksanneksi unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan mainitun tuomion 147 kohdassa, ettei PV ollut esittänyt ainoatakaan seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että nimittävä viranomainen oli vaatinut näyttöä väitettyjen kiusaajien pahantahtoisuudesta, vaikka tämä seikka kävi ilmi PV:n 12.12.2019 saamasta kirjeestä.
- 176 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin vääristeli PV:n mukaan todellisuutta katsoessaan valituksenalaisen tuomion 246 kohdassa, että tietyt menettelyt, vaikka ne voivatkin vaikuttaa epäasianmukaisilta, eivät ole riittäviä, jotta niitä pidettäisiin työpaikkakiusaamisena.
- 177 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen, kun se ei katsonut niiden seikkojen perusteella, jotka PV esitti näyttääkseen työpaikkakiusaamisen toteen, että riidanalaisten toisiin tehtäviin siirtoa koskevien pyyntöjen ja avustamispyyntöjen hylkäämistä on pidettävä perusoikeuskirjan 1, 3, 4 ja 31 artiklan sekä henkilöstösääntöjen 1 e ja 12 a artiklan rikkomisena.
- 178 Kolmanneksi unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kumota PV:n avustamispyyntöjä koskevat hylkäämiset sillä perusteella, että hänen perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettua oikeuttaan tulla kuulluksi oli loukattu. Jos PV:tä olisi nimittäin kuultu, hän olisi voinut esittää tulkkauksen pääosastossa kärsimäänsä työpaikkakiusaamista koskevien rikostutkintojen tulokset, mikä olisi voinut johtaa siihen, että nimittävä viranomainen olisi toteuttanut uudelleensijoittamista koskevia toimenpiteitä.
- 179 Komissio katsoo, että neljäs valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 180 Ensiksi on tutkittava väitetty tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla ja ”vääristely”, joihin PV vetoaa neljännessä valitusperusteessaan.
- 181 Tältä osin PV:n argumentaatiosta, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei maininnut valituksenalaisessa tuomiossa työpaikkakiusaamista, jonka uhriksi PV väittää joutuneensa budjettipääosastossa, on ensinnäkin todettava yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 150 kohdassa, että PV väitti olleensa jatkuvan kiusaamisen uhri 1.9.2008 alkaen ja että hän oli kärsinyt erillisistä erilaisista kiusaamisjaksoista kolmessa eri pääosastossa, joihin sisältyy – kuten kyseisen tuomion 3 ja 4 kohdasta käy ilmi – budjettipääosasto, jossa PV työskenteli 1.10.2009–31.3.2013.
- 182 Toisaalta mainitun tuomion 155 kohdasta, jota valituksessa ei moitita, käy ilmi, että PV:n väite hänen esimiestensä harjoittamasta työpaikkakiusaamisesta ei riitä osoittamaan, että kaikki näiden henkilöiden antamat toimet olisivat lainvastaisia, ja että tämän lainvastaisuuden toteamiseksi PV:n oli välttämättä osoitettava, että työpaikkakiusaamisena pidettävä toiminta vaikutti kunkin riidanalaisen päätöksen sisältöön.

- 183 Ainoatakaan valituksenalaisen tuomion 129 ja 130 kohdassa mainituista riidanalaisista toimista ei kuitenkaan annettu sen ajanjakson aikana, jona PV työskenteli budjettiasioiden pääosastossa.
- 184 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi siis implisiittisesti mutta väistämättä, että PV ei ollut osoittanut, miten väitetty budjettipääosastossa tapahtunut kiusaaminen vaikutti hänen nostamiensa kumoamiskanteiden tutkimiseen. Näin ollen unionin yleistä tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, että se ei todennut, että kyseisessä pääosastossa tapahtui työpaikkakiusaamista.
- 185 Toiseksi on palautettava mieleen henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston kannasta häirintäyhdyshenkilön, jonka puoleen PV kääntyi tulkkauksen pääosastossa työskennellessään, ehdottamiin uudelleensijoittamista koskeviin toimenpiteisiin, että edellä 78 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat tai selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, sen on ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päättynyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla.
- 186 On todettava, että PV ei yksilöi argumentaatiossaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa esittämää toteamusta, jossa tosiasiat tai selvitysaineisto olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla sen asiakirjan perusteella, johon PV vetoaa, joten tämä argumentaatio on jätettävä tutkimatta.
- 187 Kolmanneksi PV vetoaa väitetyn tulkkauksen pääosastolla tapahtuneen työpaikkakiusaamisen osalta useisiin ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyihin asiakirjoihin.
- 188 PV ei kuitenkaan pyri vedotessaan kyseisiin asiakirjoihin, jotka unionin yleinen tuomioistuin väitetyksi jätti huomiotta valituksenalaisessa tuomiossa, osoittamaan, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla tai tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 173 kohdassa, vaan hän pyytää unionin tuomioistuinta arvioimaan kyseistä näyttöä uudelleen, mikä ei kuulu sen toimivaltaan.
- 189 Neljänneksi PV vetoaa väitteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla hylätessään valituksenalaisen tuomion 147 kohdassa väitteen, jonka mukaan nimittävä viranomainen vaati näyttöä väitettyjen kiusaajien pahantahtoisuudesta, tueksi kirjeeseen, jonka hän sai ilmoituksensa mukaan 12.12.2019. Koska tätä kirjettä ei kuitenkaan esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa, tämä väite on hylättävä perusteettomana.
- 190 Viidenneksi argumentaatio, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla valituksenalaisen tuomion 242 kohdassa, on joka tapauksessa hylättävä tehottomana.
- 191 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun ylimääräisiä perusteluja koskevat väitteet eivät nimittäin voi aiheuttaa tämän ratkaisun kumoamista ja ovat näin ollen tehottomia (tuomio 2.10.2019, *Crédit mutuel Arkéa v. EKP*, C-152/18 P ja C-153/18 P, EU:C:2019:810, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 192 Koska unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 135–241 kohdassa kaikki kanneperusteet, joihin PV vetosi kumoamiskanteensa tueksi, tätä hylkäämistä ei voida kyseenalaistaa kyseisen tuomion 242 kohdassa olevien toteamuksien perusteella. Kyseisiä toteamuksia on näin ollen pidettävä ylimääräisinä perusteluina.
- 193 Kuudenneksi PV:n argumentti, joka liittyy siihen, että unionin yleinen tuomioistuin käytti ilmaisuja ”väittää” tai ”väitetty” hänen lausumiensa yhteydessä, perustuu mainitun tuomion virheelliseen tulkintaan, koska kyseisten ilmaisujen käyttämisellä pyritään ainoastaan täsmentämään, että seikat, joita ne koskevat, ovat väitteitä, ilman minkäänlaista arviointia kyseisten seikkojen perusteltavuudesta tai niiden esittäjän vilpittömästä mielestä. Kyseinen argumentti on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 194 PV:n väitteitä, jotka koskevat tulkituksen pääosaston väitettyä tarkoituksellista tietojen salaamista ja hänen kuulluksi tulemista koskevan oikeutensa loukkaamista, ei esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa, joten ne on jätettävä tutkimatta edellä 84 kohdassa mieleen palautetun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- 195 Seitsemänneksi on riittävää todeta valituksenalaisen tuomion 163, 164, 166, 205, 206 ja 246 kohtaa väitetyksi rasittavasta tosiseikkojen huomioon ottamisesta vääristyneellä tavalla, että PV ei ole osoittanut, että unionin yleisen tuomioistuimen näissä kohdissa suorittama tosiseikkojen tai selvitysaineiston arviointi olisi ilmeisen virheellistä.
- 196 Kahdeksanneksi on todettava argumentista, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen arviointivirheen valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa, että mainitun tuomion 163–165 kohdassa esitetyt perustelut, joita PV ei ole menestyksekkäästi riitauttanut valituksessaan, kuten edellä 161 ja 195 kohdassa on todettu, riittävät oikeuttamaan valituksenalaisen tuomion 173 kohdassa esitetyn arvioinnin, jonka mukaan PV ei näyttänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen väitettyä työpaikkakiusaamisena pidettävää toimintaa tulkinnan pääosaston kyseisessä yksikössä.
- 197 Tästä seuraa, että kyseisen tuomion 162 kohdassa esitetty perustelu, jonka tarkoituksena on tukea tätä samaa arviointia, on kyseisen tuomion 163–165 kohtaan nähden ylimääräinen perustelu.
- 198 PV:n saman tuomion 162 kohtaa koskeva argumentaatio on näin ollen tehoton edellä 191 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti.
- 199 Toiseksi on muistutettava, että SEUT 256 artiklasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin valituksenalaisen tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi, tai muuten kyseinen valitus tai peruste jätetään tutkimatta (tuomio 29.9.2022, ABLV Bank v. SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 200 Näitä vaatimuksia ei siten täytyä ja tutkimatta on jätettävä sellainen valitusperuste, jonka perustelut eivät ole riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta unionin tuomioistuin voisi harjoittaa laillisuusvalvontaansa, erityisesti siksi, että ne oleelliset seikat, joihin valitusperuste perustuu, eivät ilmene riittävän johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi valituskirjelmästä, joka on tältä osin muotoiltu epäselvästi ja moniselitteisesti (tuomio 3.3.2022, WV v. EUH, C-162/20 P, EU:C:2022:153, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 201 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että PV:n argumentaatioon, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei katsonut, että toisiin tehtäviin siirtoa koskevien pyyntöjen ja avustamispyyntöjen hylkäämistä oli pidettävä perusoikeuskirjan 1, 3, 4 ja 31 artiklan sekä henkilöstösääntöjen 1 e ja 12 a artiklan rikkomisena, ei sisälly täsmällisiä tietoja niistä valituksenalaisen tuomion kohdista, joita tällainen oikeudellinen virhe mahdollisesti rasittaa. PV ei myöskään esitä oikeudellisia perusteluja, joihin erityisesti halutaan vedota kyseisen väitteen, joka on näin ollen jätettävä tutkimatta, tueksi.
- 202 Tästä seuraa, että neljäs valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Kahdeksas valitusperuste

Asianosaistenlausumat

- 203 Kahdeksannessa valitusperusteessaan PV väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tukeutuessaan valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa nimittävän viranomaisen toteuttamaan PV:n ja komission keskinäisten saatavien kuittaukseen. 26.7.2016 tehdyn viraltapanopäätöksen peruuttaminen oli PV:n mukaan nimittäin poistanut taannehtivasti kaikki kyseisen päätöksen seuraukset, erityisesti perusteettomia poissaoloja koskevat toteamukset. Näin ollen saatavia koskevilla kirjeillä ja hänen palkastaan tehdyillä pidätyksillä ei ollut enää kyseisen viraltapanon jälkeen oikeusperustaa, joten kuittausta ei voitu toteuttaa.
- 204 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan kyseisen tuomion 82 kohdassa, että koska 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös peruutettiin ja sen taloudelliset vaikutukset poistettiin ennen kanteen nostamista asiassa T-786/16, kyseisen päätöksen kumoamisvaatimus oli menettänyt kohteensa.
- 205 PV:n mukaan nimittävä viranomainen ei nimittäin korvannut mainitun päätöksen taloudellisia vaikutuksia, vaan se olisi edellyttänyt hänelle maksettavaa aineellista ja aineetonta vahingonkorvausta.
- 206 Komissio arvioi, että kahdeksas valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 207 Ensinnäkin on todettava oikeudellisesta virheestä, jonka unionin yleinen tuomioistuin väitetysti teki valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa, että 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös ei vaikuttanut siihen, että PV:n poissaoloja pidettiin sääntöjenvastaisena. Toisin kuin PV väittää, kyseisen päätöksen peruuttamisesta ei siis seuraa, että kyseiset poissaolot olisivat oikeutettuja. Tästä seuraa, että argumentti, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kyseisessä 81 kohdassa, on perusteeton.
- 208 Toiseksi PV:n argumentaatiosta, joka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kyseisen tuomion 82 kohdassa, on todettava, että kyseinen tuomioistuin katsoi samassa kohdassa myös, että koska 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös oli peruutettu, PV:llä ei ollut enää kyseiseen päätökseen liittyvää oikeussuojan tarvetta. Vaikka oletettaisiin, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisessä 82 kohdassa virheellisesti, että mainitun viraltapanopäätöksen

taloudelliset vaikutukset oli poistettu ennen kanteen nostamista asiassa T-786/16, tällainen virhe ei voi saattaa kyseenalaiseksi unionin yleisen tuomioistuimen mainitun tuomion 85 kohdassa olevaa arviointia, jonka mukaan kyseisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus on jätettävä tutkimatta. Kyseinen argumentaatio on siis joka tapauksessa hylättävä tehottomana.

209 Kahdeksas valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Yhdeksäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

210 Yhdeksännessä valitusperusteessaan PV väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan valituksenalaisen tuomion 25 kohdassa, että hänen työsuhteensa yksityisen työnantajan kanssa oli alkanut heinäkuussa 2017, vaikka kyseinen työsuhde alkoi 26.6.2017. Unionin tuomioistuin saattoi, kun se otti tosiseikat tällä tavoin vääristyneesti huomioon, jättää huomiotta sen, että mainittu työsuhde oli alkanut ennen 26.7.2016 tehdyn viraltapanopäätöksen peruuttamista.

211 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki PV:n mukaan oikeudellisen virheen todetessaan kyseisen tuomion 170 kohdassa, että PV:n oli palattava tulkkauksen pääosaston palvelukseen sen jälkeen, kun 26.7.2016 tehty viraltapanopäätös oli peruutettu. Hänen paluunsa olisi nimittäin edellyttänyt uuden työsuhteen solmimista, sillä PV oli aloittanut toisen työnantajan palveluksessa ennen kyseisen päätöksen peruuttamista, minkä vuoksi paluu kyseisen pääosaston palvelukseen edellytti hänen ennakkollista hyväksyntäänsä. Hän ei kuitenkaan suostunut palaamaan.

212 PV:n mukaan komissio ei myöskään korvannut palkanmenetystä, joka aiheutui hänen ollessaan työttömänä viraltapanonsa seurauksena, millä perusteella PV olisi voinut soveltaa Belgian oikeuteen kuuluvaa periaatetta, joka koskee sopimusvelvoitteen täyttämisen lykkäämistä niin kauan kuin vastasuoritus viivästyy. PV:llä ei myöskään ole hänelle osoitetun uuden tehtävän edellyttämää teknistä osaamista. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan PV:n oli palattava tulkkauksen pääosaston palvelukseen hänen viraltapanonsa peruuttamisen seurauksena, rikkoo siten myös perusoikeuskirjan 15 artiklaa.

213 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin otti PV:n mukaan tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon jätettäessään mainitsematta, että PV valitti 21.10.2019 tehdystä viraltapanopäätöksestä.

214 Komissio väittää, että yhdeksäs valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

215 Ensinnäkin on todettava väitteestä, jonka mukaan ensimmäisessä oikeusasteessa nostetut kanteet otettiin huomioon vääristyneellä tavalla valituksenalaisen tuomion 25 kohdassa, että PV täsmensi asiassa T-786/16 jättämänsä kannekirjelmän 131 kohdassa ja asiassa T-224/18 jättämänsä kannekirjelmän 23 kohdassa, että hän ei voinut palata tulkkauksen pääosaston palvelukseen heinäkuussa 2017 alkaneen toisen työsuhteen vuoksi. PV ei siis voi pätevästi moittia unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se kertasi tämän toteamuksen valituksenalaisen tuomion 25 kohdassa. Kyseinen tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla koskeva väite on siis perusteeton.

- 216 Toiseksi on todettava unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion 170 kohdassa väitetysti tekemästä oikeudellisesta virheestä, että koska toimen peruuttamisesta seuraa kyseisen toimen vaikutusten lakkaaminen, unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti kyseisessä 170 kohdassa, että 26.7.2016 tehdyn viraltapanopäätöksen peruuttamisen seurauksena PV oli virkamies kaikkine kyseiseen asemaan kuuluvine oikeuksineen ja velvollisuuksineen.
- 217 PV:n argumentaatio, joka koskee unionin yleinen tuomioistuimen mainitussa 170 kohdassa väitetysti tekemää oikeudellista virhettä, on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 218 Kolmanneksi PV:n argumentaatio, jonka mukaan 21.10.2019 tehtyä viraltapanopäätöstä koskeva valitus jätettiin mainitsematta, on jätettävä tutkimatta edellä 199 ja 200 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, koska ei ole täsmennetty, millä tavoin tällainen laiminlyönti merkitsisi tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla.
- 219 Tästä seuraa, että yhdeksäs valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Kymmenes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 220 Kymmenennessä valitusperusteessaan PV väittää toissijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut kanteen ulkopuolisesta seikasta lausumista koskevaa kieltoa lausueessaan valituksenalaisen tuomion 246 kohdan viimeisessä virkkeessä seikasta, jota ei ollut saatettu sen ratkaistavaksi.
- 221 Komissio väittää, että kymmenes valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 222 Unionin tuomioistuimissa käytäviä menettelyjä koskevista säännöistä ja erityisesti Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklasta sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklasta ja 84 artiklan 1 kohdasta käy ilmi, että asianosaiset lähtökohtaisesti määrittelevät ja rajaavat käsiteltävän oikeusriidan ja että unionin tuomioistuimet eivät voi lausua kanteen ulkopuolisesta seikasta. Koska laillisuusvalvontaa harjoittava tuomioistuin ei voi lausua kanteen ulkopuolisesta seikasta, sen antamassa kumoamistuomiossa ei voida ylittää sitä, mitä kantaja on vaatinut (tuomio 22.12.2022, parlamentti v. Moi, C-246/21 P, ei julkaistu, EU:C:2022:1026, 55 ja 56 kohta).
- 223 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, joten se ei siis kumonnut ainoatakaan toimea, eikä se näin ollen voinut lausua kanteen ulkopuolisesta seikasta.
- 224 Koska unionin yleinen tuomioistuin lisäksi hylkäsi kaikki kanneperusteet, joihin PV vetosi kumoamiskanteensa tueksi, valituksenalaisen tuomion 135–241 kohdassa, kyseisen tuomion 246 kohdan viimeiseen virkkeeseen sisältyviä toteamuksia on pidettävä ylimääräisinä perusteluina.
- 225 Tästä seuraa, että kymmenes valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

- 226 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton.
- 227 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 228 Koska komissio on vaatinut, että PV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on hävinnyt asian, PV on veloitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, minkä lisäksi hän vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) PV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset